

KOPAŃKA (2) *sb f*

kopańka (1), **kopanka** *a.* kopańka (1); kopańka *UstPraw*; kopanka *a.* kopańka *LibMal*.

o prawdopodobnie jasne (tak w kopać); pierwsze a jasne; końcowe prawdopodobnie jasne (tak w -ka).

sg [N kopanka.] ∅ A kopańkę [zapis: -ą] (1). ∅ pl G kopaniek (1), [kopanek. ∅ du N (cum nm) kopańce.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Dem. od „kopań”; naczynie podłużnego kształtu, przeważnie drewniane (prawdopodobnie z neutralizacją funkcji deminutywnej); alveolus ligneus, alveus, conchula Cn (2) : kazala lyenartowfka yemv włyełzcz na konye y yachacz łf łchąnyamy tham gdzie Maruchna yey czorka mayąc kopanką. LibMal 1544/80; [talerzów [...] 22, 2 kopańce InwMieszcz 1570 nr 159].

W połączeniu szeregowym (1): Też od koł/ mifek/ kopániek/ y im rowne ma być targowe brano UstPraw Ev.

[Wyrażenia: »kopanka cenowa«: kopanka cenowa do masła 1 InwMieszcz 1554 nr 59.

»kopanka drzewiana«: kopanek drzewianych 18 InwMieszcz 1581 nr 234.]

Synonim: nieckołki.

Cf [KOPANECZKA], [KOPANUSZKA]

ZZa